

Business *unusual* Award

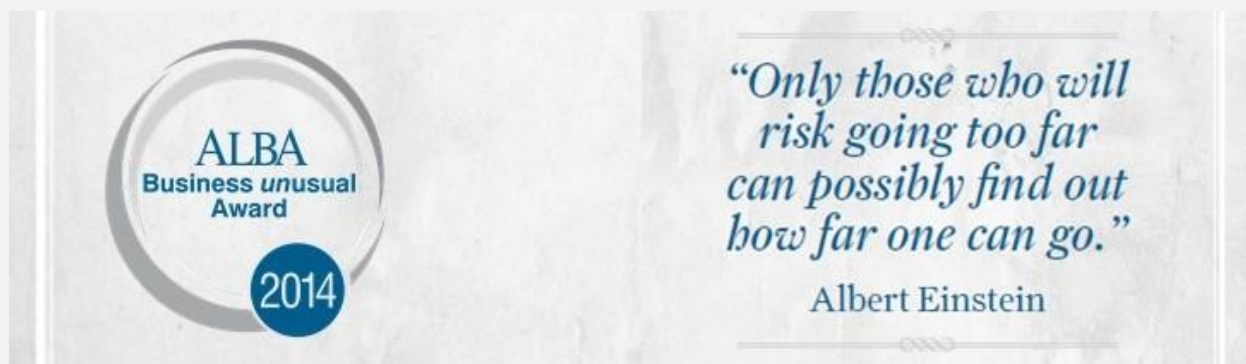
ALBA's mission is to educate visionary leaders of tomorrow who will act as agents of change and help shape the future business world by pushing forward the frontiers of knowledge related to the management of business organizations.

In the aforementioned framework, ALBA has always offered scholarships to candidates with a solid academic and professional profile, and financial aid to those facing serious financial problems, in order to actively promote equal opportunities to people who well deserve it.

In order to support our scholarship fund and be able to continue to offer scholarships to at least 20% of students who meet the academic criteria but fail to meet the financial requirements of the program of their choice, we hold a fundraising event called the '**ALBA Business *unusual* Award**'.

"**ALBA Business *unusual* Award**" highlights important activities that have a positive impact on the Greek economy and society and, at the same time, honors exceptional individuals who could serve as role models for personal and professional behavior.

3rd Business unusual Award

Mr. George David received the third ALBA Business *unusual* Award at a ceremony that took place at Hotel Grande Bretagne, on Monday, November 10, 2014; approximately 250 distinguished executives from various sectors of the business world attended.

For the third award ALBA decided to focus on **Business extroversion of the Greek Entrepreneurs** and honor Mr. George David, *a visionary leader, a citizen of the world, who has demonstrated a global mindset.*

Quick glimpse on what was said on the night of the 3rd Award ceremony:

The Dean, **Professor Nickolaos G. Travlos**, thanked everyone for their participation and contribution and spoke about the concept of the Business unusual Awards.

The Chairman of the Board of Directors of ALBA, **Mr. Nikos Ebeoglou** spoke about Mr. David's' personality and gave a personal touch to his speech. At one point he specifically mentioned: "He lives and acts as a citizen of the world with the following extremely important element. He never left his country in order to relocate to another, as many distinguished Greeks have done and who are currently living and working abroad".

Mr. George David, thanked ALBA for honoring him with the third Business *unusual* Award and he gave a motivating speech that concluded with the following statement:

"No man is an island" said John Donne. "No company is one either" we could add today... We have to recognize that especially companies who wish to operate as centers of excellence in various sectors, should consider each option for its wider impact - now and in the future - looking at a broader extroversion.

Following can be found the Brochure about Mr. George David given at the 2nd Award along with his speech and the list of participating companies

Γεώργιος Δαυίδ

Ο κ. Γεώργιος Δαυίδ γεννήθηκε στην Πέτρα της Κύπρου το 1937, όπου και φοίτησε στις πρώτες τάξεις του σχολείου και έπειτα συνέχισε την εκπαίδευσή του στην Αγγλική Σχολή της Λευκωσίας. Το 1959 αποφοίτησε από το Πανεπιστήμιο του Εδιμβούργου, από όπου και έλαβε τίτλο σπουδών στις Εμπορικές Επιστήμες (Bachelor of Commerce).

Την ίδια χρονιά ξεκίνησε την καριέρα του στη Νιγηρία στις επιχειρήσεις Α. Γ. Λεβέντη (the A.G. Leventis Organization) και παράλληλα υπηρέτησε την Ελληνική και Κυπριακή ομογένεια στο Λάγος ως Πρόεδρος της εκεί Ελληνικής Κοινότητας. Σήμερα, μετά από μια επιτυχημένη πορεία πενήντα και πλέον χρόνων, ο κ. Γεώργιος Δαυίδ είναι Πρόεδρος της Coca Cola HBC AG και παράλληλα Πρόεδρος της Ελληνικής Επιτροπής του Ιδρύματος Α. Γ. Λεβέντη καθώς και μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Πέτρος Πετρόπουλος Α.Ε.Β.Ε. Διατηρεί επίσης τη θέση του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου του Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών, ενώ είναι Επίτιμος Επίτροπος του Campion School και του College Year in Athens. Επιπλέον, είναι Ευεργέτης του Πανεπιστημίου του Εδιμβούργου, Μέλος της Επίτιμης Επιτροπής του ΕΛΙΑΜΕΠ καθώς και του οργανισμού Leadership 100. Ο κ. Γεώργιος Δαυίδ συγκαταλέγεται και μεταξύ των πέντε επιχειρηματιών που ίδρυσαν το 2012 το Hellenic Initiative, μια μη-κερδοσκοπική, μη-κυβερνητική οργάνωση που στοχεύει στο να αντλήσει πόρους από την ευρύτερη Ελληνική Διασπορά για να στηρίξει την επιχειρηματικότητα στην Ελλάδα της κρίσης. Έχει διατελέσει μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Τιτάν, Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου της EFG Eurobank Ergasias καθώς και μέλος της Λέσχης Bildeberg.

“The future lies in changing the way we think and act; and businesses can -and should- learn to choose what is right, over what is easy.”

Επιχειρηματική Εξωστρέφεια

Ο κ. Γεώργιος Δαυίδ, ως ένας από τους πλέον επιτυχημένους επιχειρηματίες, με όραμα και σταθερότητα στη στρατηγική του, αποτελεί λαμπρό παράδειγμα επιχειρηματικής εξωστρέφειας συμβάλλοντας ουσιαστικά στην προβολή της Ελληνικής επιχειρηματικότητας στη διεθνή επενδυτική κοινότητα.

Με την παρουσία του έχει αποφασιστικά συμβάλει στη διεθνή ανάδειξη του πολυεθνικού ομίλου της Coca-Cola HBC, που σήμερα αποτελεί το δεύτερο μεγαλύτερο εμφιαλωτή προϊόντων της The Coca-Cola Company, παγκοσμίως και τον πρώτο στην Ευρώπη. Ο Όμιλος Coca-Cola HBC έχει διεθνή παρουσία σε 28 χώρες και εξυπηρετεί περισσότερους από 581 εκατομμύρια καταναλωτές έχοντας να επιδείξει σημαντική αναπτυξιακή πορεία πέρα από τα ελληνικά σύνορα, αποσπώντας σειρά διεθνών διακρίσεων. Οι πλέον πρόσφατες - Industry Leader in the 2014 Dow Jones Sustainability Index (World and European indices) και Best Shared Strategic Value (2013 Intergrated Report) - υπογραμμίζουν την έμφαση του ομίλου στις βέλτιστες πρακτικές εταιρικής διακυβέρνησης, στην προστασία του περιβάλλοντος, τη βιώσιμη ανάπτυξη και τη βελτίωση της ποιότητας ζωής των τοπικών κοινωνιών όπου δραστηριοποιείται.

Σημαντικά είναι επίσης η συμβολή του κ. Δαυίδ στην προώθηση των επιχειρηματικών συμφερόντων της ευρύτερης οικογένειας Δαυίδ-Λεβέντη στην Ευρώπη, την Ασία, την Αφρική και τη Βόρεια Αμερική σε ποικίλες επιχειρηματικές δραστηριότητες και τομείς όπως τα καταναλωτικά και βιομηχανικά αγαθά, οι μεταφορές, οι τράπεζες, οι ασφάλειες, η ναυτιλία, τα ακίνητα και ο τουρισμός.

Δραστηριότητα στον πολιτιστικό, κοινωνικό και φιλανθρωπικό τομέα

Ο κ. Γεώργιος Δαυίδ συμβάλλει καθοριστικά στο έργο του Ιδρύματος Α. Γ. Λεβέντη που από το 1979 στηρίζει έμπρακτα τον Ελληνικό και Κυπριακό Πολιτισμό και προάγει την πολιτιστική κληρονομιά.

Το Ίδρυμα έχει χρηματοδοτήσει εκτεταμένες αρχαιολογικές έρευνες, ανασκαφές και αναστηλώσεις στην Ελλάδα και την Κύπρο μεταξύ των οποίων το Δίον, η Αγορά και το Ωδείο Θεσσαλονίκης, η Βασιλική του Φιλίππου και το Εκκλησιαστικό Μουσείο της Μονής Μαχάρα.

Συμβάλει επίσης στη χρηματοδότηση Μουσείων, Βιβλιοθηκών και σημαντικών εκδόσεων καθώς και στην προαγωγή της παιδείας μέσω ενός εκτεταμένου προγράμματος υποτροφιών. Το 2014 το Ίδρυμα εγκαινίασε τη Λεβέντειο Πινακοθήκη στη Λευκωσία που

στεγάζει πάνω από 800 έργα και αντικείμενα τέχνης από τις συλλογές του Ιδρύματος Α. Γ. Λεβέντη.

Μεταξύ των ιδρυτών του Edinburgh Center for Carbon Innovation, ο Γεώργιος Δαυίδ συμβάλει σταθερά στο έργο του Κέντρου προσφέροντας και δύο υποτροφίες κάθε χρόνο σε Έλληνες και Κύπριους φοιτητές.

Με πρωτοβουλία του επίσης, δημιουργήθηκε στο Πανεπιστήμιο του Εδιμβούργου έδρα οικογενειακής επιχειρηματικότητας (George David Chair of Entrepreneurship and Family Business).

Τιμητικές Διακρίσεις

Σε αναγνώριση της συμβολής του και της προσφοράς του στην κοινωνία, ο κ. Γεώργιος Δαυίδ έχει λάβει σημαντικές τιμητικές διακρίσεις, μεταξύ των οποίων, το 2009, το Μετάλλιο του Τάγματος της Βρετανικής Αυτοκρατορίας (Order of the British Empire) από τη Βασίλισσα Ελισάβετ της Μεγάλης Βρετανίας, καθώς και το μετάλλιο του Τάγματος της Τιμής της Δημοκρατίας της Νιγηρίας (MFR -Member of the Order of the Federal Republic).

Είναι Άρχων Μαΐστωρ του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως και Επίτιμος Διδάκτωρ του Τμήματος Φιλολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

Θα ήθελα να σας ευχαριστήσω πολύ για όλα αυτά που ακούστηκαν, καθώς και να ευχαριστήσω τον φίλο Νίκο Εμπέογλου, και το ALBA για την οργάνωση της σημερινής εκδήλωσης που αποτελεί ιδιαίτερη τιμή για μένα · όταν μάλιστα ακολουθεί τη βράβευση δυο ξεχωριστών ανθρώπων και φίλων – του αείμνηστου καπετάν Βασίλη Κωνσταντακόπουλου και του Θόδωρου Παπαλεξόπουλου – που σημαδεύουν πάντα με το ήθος και τη φιλοπονία τους την επιχειρηματική ζωή του τόπου.

Τα τελευταία χρόνια, ιδιαίτερα στα πλαίσια της ευρύτερης οικονομικής κρίσης, ακούμε πολλά για την εξωστρέφεια ως απαραίτητη προϋπόθεση της προόδου. Ως το κλειδί που θα στηρίξει την Ελληνική οικονομία στον δρόμο για την ανάκαμψη. Μιλούμε για την εξωστρέφεια ως στρατηγική επιλογή. Ως επιλογή ανάπτυξης και εξόδου από την ύφεση. Για την ανάγκη της χώρας να εδραιώσει διεθνείς οικονομικές και εμπορικές σχέσεις και την ανάγκη των επιχειρήσεων να ανοιχτούν σε νέες αγορές. Για προσπάθειες να στηριχτούν επιχειρήσεις που διακρίνονται για καινοτόμο, εξωστρεφή επιχειρηματικότητα. Μέσα από προγράμματα που διοχετεύουν στοχευμένα πόρους σε επιχειρήσεις που πληρούν τις προϋποθέσεις για ανάπτυξη με έμφαση στην καινοτομία και τη δημιουργικότητα.

Θα μπορούσε να ισχυριστεί κανείς ότι - πλούσια γλώσσα, η ελληνική - εκφράζει ίσως με την ιδιαίτερη χροιά του όρου ‘επιχειρηματική **εξωστρέφεια**’ μια βαθύτερη ανάγκη. Εστιάζοντας στον αντίποδα της **εσωστρέφειας** – της διάθεσης που έχουμε, ιδίως σε δύσκολους καιρούς, σε καιρούς κρίσης, να καταπιανόμαστε με τα δικά μας. Να δυσκολευόμαστε να δούμε παραπέρα, τους ευρύτερους ορίζοντες. Και κακώς, γιατί οι μικρές γεωγραφικά χώρες, όπως η Ελλάδα και η Κύπρος, έχουν διπλά την ανάγκη της εξωστρέφειας. Μικρή χώρα σημαίνει μοιραία και μικρή εγχώρια αγορά – και δεν είναι τυχαίο ότι και για τους ξένους επενδυτές, ενδιαφέρον έχουν εκείνες οι Ελληνικές εταιρίες που μπορούν να δραστηριοποιηθούν πέρα από την ελληνική αγορά. Επιτακτική ανάγκη λοιπόν η ‘ανοιχτή οικονομία’, για έναν τόπο σαν τον δικό μας, μια λογική που έχουν αναγνωρίσει και εφαρμόσει επιτυχημένα χώρες όπως η Αυστρία, η Ελβετία και το Ισραήλ.

Προσωπικά, είχα την τύχη να βρεθώ κοντά σε έναν άνθρωπο που χαρακτηρίστηκε όσο λίγοι στην εποχή του για την ικανότητά του να βλέπει πέρα από τα σύνορα του δικού του τόπου. Ο λόγος για τον Αναστάσιο Γ. Λεβέντη. Για έναν επιχειρηματία που γεννήθηκε στην Κύπρο, σπούδασε στη Γαλλία και ξεκίνησε στα 19 του χρόνια να εργάζεται στη δυτική Αφρική. Εκεί, στη Γκάνα, ίδρυσε 17 χρόνια αργότερα επιχειρήσεις που τον κατέστησαν έναν από τους κύριους επιχειρηματίες της ευρύτερης περιοχής. Με τη συμβολή μελών της οικογενείας και ικανών στελεχών, ανθρώπων που ήταν κοντά του από τα πρώτα του βήματα, έθεσε έτσι τις βάσεις για τις επιχειρήσεις που σήμερα έχουν παρουσία σε πολλές χώρες του κόσμου.

Ένας αληθινός πολίτης του κόσμου – ‘κόσμιος’ με τη Σωκρατική ερμηνεία του όρου– ο Αναστάσιος Λεβέντης, είχε την ικανότητα να διακρίνει νέες ευκαιρίες. Νέα πεδία επιχειρηματικής δράσης, αλλά και νέες αγορές. Αυτή η διορατικότητα του επέτρεπε να ‘ανοίγεται’ σε νέους τομείς αλλά και να επεκτείνει γεωγραφικά τη δράση του, τότε στην (για πολλούς ακόμη ελάχιστα γνωστή) Αφρικανική Ήπειρο. Σε αντίθεση όμως με τις όσες Ευρωπαϊκές εταιρίες δραστηριοποιούνται στην Αφρική, ο Αναστάσιος Λεβέντης ήταν πρωτοπόρος. Αντί να κρατήσει τα κέντρα αποφάσεων στις αποικιοκρατικές τότε Βρετανία ή Γαλλία, επέλεξε να εδραιώσει την ‘καρδιά’ των επιχειρήσεών του στην ίδια την Δυτική Αφρική. Εκεί που πραγματικά λάμβαναν χώρα οι επιχειρηματικές του δραστηριότητες. Μια επιλογή που του επέτρεπε να δρα άμεσα και αποτελεσματικά στη λήψη αποφάσεων, να αφουγκράζεται τα προβλήματα και να βρίσκει λύσεις. Όταν ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος περιόριζε για τις ευρωπαϊκές επιχειρήσεις τους εμπορικούς δρόμους προς την Ευρώπη, εκείνος αναζήτησε νέους δρόμους, στρεφόμενος στην Νότια Αφρική. Πάνω από όλα όμως, γρήγορα εντάχθηκε και ο ίδιος στην τοπική κοινωνία της Δυτικής Αφρικής. Έγινε καλός πολίτης, του ίδιου του τόπου στον οποίο δραστηριοποιείτο. Και όταν ακόμη μετοίκησε στο Παρίσι, επιλέγοντας από το 1947 να μένει κατά κύριο λόγο στη Γαλλική πρωτεύουσα, στηρίχθηκε επιχειρηματικά στις δομές που είχε ήδη εδραιώσει στην Αφρική. Ενίσχυσε έτσι το τοπικό στοιχείο με την έμπρακτη εμπιστοσύνη του στα ικανά στελέχη που άφηνε πίσω του, στα κέντρα αποφάσεων στο Λάγος και την Άκκρα.

Αναφερόμενοι σήμερα στην εξωστρέφεια στα πλαίσια της κρίσης, στεκόμαστε στα αναγνωρίσιμα οφέλη της, που αφορούν τόσο τα κράτη ξεχωριστά όσο και την παγκόσμια οικονομία συνολικά. Αναγνωρίζουμε ότι δύσκολα μπορεί ένα κράτος να διατηρήσει υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης μένοντας σε απόσταση από τα διεθνή οικονομικά και παραγωγικά κέντρα. Τονίζουμε ότι η εξωστρέφεια απελευθερώνει τα κράτη από τις δεσμεύσεις και τα προβλήματα της εγχώριας αγοράς, ενισχύει την ανταγωνιστικότητα και την παραγωγικότητα, προσφέρει επιλογές, προάγει την ανταλλαγή καινοτόμων ιδεών και τεχνογνωσίας.

Μιλώντας για τη σχέση εξωστρέφειας και κράτους, στεκόμαστε συχνά στην σημασία της κρατικής συμβολής. Αναμφίβολα ο ρόλος του κράτους είναι σημαντικός στην δημιουργία των σωστών προϋποθέσεων - των σωστών κρατικών δομών που θα επιτρέψουν σε εταιρίες να εκμεταλλευτούν τις παγκόσμιες προοπτικές. Σαφώς και δεν νοείται εξωστρέφεια χωρίς σοβαρή στήριξη εκ των έσω. Και ο κρατικός μηχανισμός πρέπει να είναι έτοιμος όχι μόνο να συνδράμει την προσπάθεια του επιχειρηματικού κόσμου αλλά και να αξιοποιήσει στο μέγιστο τα οφέλη από το διεθνές εμπόριο. Χρειάζεται εκείνο το θεσμικό πλαίσιο που ενισχύει την ανταγωνιστικότητα και παράλληλα στηρίζει (μέσα κυρίως από την εκπαίδευση), σε βάθος χρόνου, και το ανθρώπινο δυναμικό ενός τόπου. Αντίστοιχα, η εξωστρέφεια επιβάλλει και στο ίδιο το κράτος να προσελκύει ξένες επενδύσεις. Δημιουργώντας κλίμα σταθερότητας και εμπιστοσύνης, διευκολύνοντας επιχειρηματίες και επενδυτές μέσα από σαφείς και γρήγορες διαδικασίες σε ότι αφορά την επαφή με το δημόσιο, και μέσα από ένα ξεκάθαρο και ευέλικτο νομικό και φορολογικό πλαίσιο.

Εδώ πρέπει πραγματικά να εστιάσουμε. Μιλάμε, για παράδειγμα, για την ενίσχυση της νεανικής επιχειρηματικότητας, μέσα από αξιόλογες πρωτοβουλίες που προσφέρουν την απαραίτητη ρευστότητα σε νέους ανθρώπους, για να υλοποιήσουν καινοτόμες ιδέες και επιχειρηματικά σχέδια όπως το Egg (πρωτοβουλία της Eurobank) που με την φιλοσοφία «enter, grow, go» προσφέρει τη δυνατότητα σε νέους να κάνουν το επιχειρηματικό άλμα από μια καλή ιδέα, στην υλοποίησή της. Πέρα όμως από τις υποδομές, τις υπηρεσίες, την κατάρτιση και την συμβουλευτική καθοδήγηση (mentoring), οι νέοι επιχειρηματίες χρειάζονται και κεφάλαια. Πρέπει να πετύχουν την κεφαλαιοποίηση της αξίας μιας ιδέας

μέσα από άντληση επενδυτικών κεφαλαίων. Στο εξωτερικό, τη δυνατότητα αυτή προσφέρουν επενδυτές μέσα από τον θεσμό του Business Angel Investment. Κάτι που δυστυχώς -σήμερα ακόμη τουλάχιστον- δεν μπορεί να εφαρμοστεί σωστά στη χώρα μας, καθώς εκκρεμούν ακόμη εκείνες οι νομοθετικές και φορολογικές ρυθμίσεις που θα ενθαρρύνουν επενδύσεις με την συμβολή των λεγόμενων 'επιχειρηματικών αγγέλων'.

Ανεξάρτητα από όλα αυτά όμως, οφείλουμε να αναγνωρίσουμε ότι, πέρα από την όποια κρατική συμβολή, η εξωστρέφεια είναι κυρίως θέμα των επιχειρηματιών και των επιχειρήσεων. Κι εδώ, με την απλή λογική, αναγνωρίζουμε ότι η εξωστρέφεια επιτάσσει πρώτα από όλα μια αλλαγή νοοτροπίας. Την αναγνώριση δηλαδή πως όταν ανοίγεσαι στη διεθνή σκηνή πρέπει να είσαι έτοιμος και για τον διεθνή ανταγωνισμό - έτοιμος να ακολουθήσεις τους διεθνείς ρυθμούς και τις βέλτιστες πρακτικές. Δεν μπορεί κανείς να αντιμετωπίζει νέες απαιτήσεις με παλαιωμένες δομές, νοοτροπίες και αντιλήψεις. Μόνο με τη λογική αυτή μπορούμε να λέμε ότι η κρίση κρύβει ευκαιρίες, και ότι η προσπάθεια ενίσχυσης της οικονομίας σε δύσκολους καιρούς θα δημιουργήσει, με την ενίσχυση της εξωστρέφειας, νέες δομές και κίνητρα που θα ενισχύσουν την ανάπτυξη σε καλύτερες μέρες.

Με τη λογική αυτή, όμως, η αλλαγή νοοτροπίας πρέπει να αγγίζει και τις ευθύνες που φέρει μαζί της η έννοια της εξωστρέφειας και της 'ανοιχτής οικονομίας'. Μια επιχείρηση που θέλει να επεκτείνει τη δράση της, πέρα από σύνορα, στη διεθνή σκηνή, πρέπει να ευαισθητοποιηθεί και στις επιπτώσεις αυτής της διεθνούς παρουσίας. Μιας παρουσίας που μας δίνει μερίδιο σε έναν κόσμο στον οποίον δεν είναι μόνο οι ευκαιρίες, αλλά και τα προβλήματα, που δεν γνωρίζουν σύνορα. Ένας όμιλος με επιχειρηματικές δραστηριότητες που εκτείνονται στην Ευρώπη, την Ασία, την Αφρική, τη Αμερική, πρέπει λοιπόν να επιτυγχάνει συγχρόνως έναν διττό στόχο. Να δίνει λύσεις σε τοπικά προβλήματα, να δημιουργεί δεσμούς με τις τοπικές κοινωνίες όπου δραστηριοποιείται, αλλά και να εντάσσει όλες αυτές τις δράσεις σε μια ευρύτερη πολιτική με παγκόσμια οπτική. Αναγνωρίζοντας έτσι τις ανάγκες ενός ευρύτερου κόσμου στον οποίον θέλει να έχει μερίδιο.

Με αυτήν την λογική, η εξωστρέφεια αποκτά και μια άλλη διάσταση. Επιβάλλει να κοιτάξουμε πέρα από αυτά που αφορούν άμεσα μια εταιρία, ή ένα σύνολο εταιριών, τον αντίκτυπο που έχει κάθε δράση και κάθε απόφαση στο ευρύτερο κοινωνικό σύνολο - στο περιβάλλον, στον κόσμο, στις τοπικές κοινωνίες. Με τέτοια κριτήρια οφείλουμε να προσμετρούμε σήμερα τόσο την εξωστρέφεια όσο και την ανάπτυξη: με γνώμονα την βιωσιμότητα. Σε τοπικό επίπεδο, οφείλουμε να εστιάζουμε στη βελτίωση της ποιότητας ζωής των κοινωνιών όπου δραστηριοποιούμεθα. Με έργα που αγγίζουν την καθημερινότητα των ανθρώπων, είτε είναι η προαγωγή της εκπαίδευσης σε αναπτυσσόμενες χώρες, η δημιουργία ευκαιριών για τη νέα γενιά, η προστασία του φυσικού περιβάλλοντος που συνδέεται άμεσα με την ζωή των κατοίκων μιας περιοχής. Και ανάγοντας τη δράση αυτή σε μια ευρύτερη πολιτική, οφείλουμε να συμβάλουμε στη λύση προβλημάτων που, ακριβώς επειδή είναι παγκόσμια, απαιτούν και λύσεις με παγκόσμιο προσανατολισμό. Θέματα όπως οι εκπομπές του διοξειδίου του άνθρακα, το ενεργειακό αποτύπωμα της βιομηχανικής παραγωγής και της αλυσίδας διάθεσης προϊόντων στην αγορά, η κατανάλωση ενέργειας, νερού και πρώτων υλών, η επιλογή καλύτερων, ανακυκλώσιμων υλικών.

Εδώ, στον χώρο της προστασίας του περιβάλλοντος, θέλω ενδεικτικά, να σταθώ σε ένα δικό μας παράδειγμα - και σε αυτή τη διττή λογική: στο ευρύτερο 'τοπικό' στοιχείο και τη γενικότερη πολιτική. Από το 2005, η Coca-Cola Hellenic εστιάζει ιδιαίτερα στο πρόβλημα του νερού, που είναι πηγή ζωής για τον πλανήτη αλλά και πολύτιμη ζωογόνος δύναμη για την εταιρεία, αποτελώντας τη βάση της παραγωγής. Έτσι δημιουργήθηκε, μεταξύ άλλων, το "Green Danube Partnership". Ένα ευρύτερο πρόγραμμα με τοπικές δράσεις σε 13 χώρες στις οποίες έχει παρουσία η εταιρία: την Αυστρία, τη Βοσνία-Ερζεγοβίνη, τη Βουλγαρία, τη Κροατία, τη Τσεχία, την Ουγγαρία, τη Μολδαβία, τη Ρουμανία, τη Σερβία, το Μοντενέγκρο, τη Σλοβακία, τη Σλοβενία και την Ουκρανία. Το πρόγραμμα έχει ως στόχο να κρατήσει ζωντανό ένα από τα σημαντικότερα ποτάμια της Ευρώπης, προστατεύοντας τη βιοποικιλότητά του και εξασφαλίζοντας τη βιωσιμότητα του. Οι δράσεις, πολλές και ποικίλες, απευθύνονται σε όλους. Φέρνουν κοντά όχι μόνο τις κυβερνήσεις των 13 χωρών, αλλά και πολλές διαφορετικές κοινωνικές ομάδες. Σχολικές ομάδες και δασκάλους, με τη χρήση ειδικού εκπαιδευτικού υλικού. Καλλιτέχνες (μέσω του Danube Art Master Competition), αλλά και τοπικές σε κάθε χώρα επιχειρήσεις.

Δημιουργούν συνέργειες με εκείνες τις μη-κυβερνητικές οργανώσεις, που γνωρίζουν τα προβλήματα και συμβάλουν ενεργά στη λύση τους. Συνδυάζονται έτσι τοπικές δράσεις με τη ζωή ενός ποταμού που δένει με τη σειρά του τις χώρες που ‘μοιράζονται’ τα νερά του.

Προγράμματα όπως αυτό έχουν οδηγήσει την Coca-Cola Hellenic σε διεθνείς διακρίσεις στον τομέα της βιωσιμότητας – με πιο πρόσφατη την πρώτη θέση παγκοσμίως (στην κατηγορία της) στην κατάταξη του Dow Jones Sustainability Index. Κι αυτό γιατί τέτοιες επιμέρους δράσεις εφαρμόζονται κάτω από το πρίσμα μιας ευρύτερης ενιαίας πολιτικής με την οποία κάθε επιλογή γίνεται με κριτήρια που προσμετρούν τον αντίκτυπο στο φυσικό περιβάλλον. Από πρότυπες εργοστασιακές μονάδες ειδικά μελετημένες ώστε να έχουν τις ελάχιστες απαιτήσεις σε ενέργεια, στην επιλογή λιγότερου υλικού για τις συσκευασίες, μειώνοντας δραστικά την σπατάλη υλικών αλλά και τον όγκο των απορριμμάτων.

“No man is an island” είπε ο John Donne. “No company is one either” θα μπορούσαμε να προσθέσουμε σήμερα. Και οφείλουμε να αναγνωρίσουμε ότι, ιδιαίτερα εταιρίες που θέλουν να λειτουργούν ως κέντρα αριστείας σε όλους τους τομείς, οφείλουν να εξετάζουν κάθε τους επιλογή για τον ευρύτερο αντίκτυπό της – σήμερα και στο μέλλον – με το βλέμμα σε μια ευρύτερα εννοούμενη εξωστρέφεια.

Ευχαριστώ

ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΑΝ ΟΙ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ:

AUTOHELLAS AE

CITIBANK

COCA COLA HELLENIC

ERNST & YOUNG

EUROBANK

GENESIS PHARMA

HONDOS CENTER

KPMG

NAVIOS

S & B INDUSTRIAL MINERALS

STAR BULK CARRIERS

ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΕΡΟΛΙΜΕΝΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΕΛΒΑΛ

ΚΑΡΑΜΟΛΕΓΚΟΣ ΑΕ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Καθώς και στελέχη των εταιρειών:

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ, ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε., ΚΑΝΑΚΗΣ Α.Ε., ΡΕΗΚΑΠ κ.α.